

**នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា**

ព័ត៌មានពិស្តារអំពីការដាក់ឯកសារ

សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក-អ.ជ.ស.ដ

ភាគីដាក់ឯកសារ: ក្រុមមេធាវីការពារក្តីលោក នួន ជា

ដាក់ជូន: អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

ភាសាដើម: អង់គ្លេស

កាលបរិច្ឆេទឯកសារ: ថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ ស្នើឡើងដោយភាគីដាក់ឯកសារ: សាធារណៈ

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារដោយ កសលស ឬ អង្គជំនុំជម្រះ: សាធារណៈ/Public

ពិនិត្យឡើងវិញចំពោះឯកសារចំណាត់ថ្នាក់បណ្តោះ

អាសន្ន:

ឈ្មោះមន្ត្រីកត់ត្រា:

ហត្ថលេខា:

បណ្តឹងដិតចិត្តជាបន្ទាន់ចំពោះចៅក្រម CARTWRIGHT

ដាក់ដោយ:

ក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា

សុន អរុណ

Michiel PESTMAN

Victor KOPPE

Andrew IANUZZI

Jasper PAUW

ព្រំ ផល្លា

Zara LOCKSHIN

Mojan SAMADI

ផ្ញើជូន:

សហជនជាប់ចោទ

សហព្រះរាជអាជ្ញា

លោកស្រី ជា លាង

លោក Andrew CAYLEY

សហមេធាវីតំណាងឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

PICH Ang

Elisabeth SIMONNEAU-FORT

I. សេចក្តីផ្តើម

១. អនុលោមតាមមាត្រា ៥៥៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា និងមាត្រា ៣៤ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងរបស់ អវតក (“វិធានផ្ទៃក្នុង”) មេធាវីការពារក្តីជនជាប់ចោទ នួន ជា (“ក្រុមមេធាវីការពារក្តី”) ដាក់បណ្តឹងដិតចិត្តនេះចំពោះចៅក្រម Silvia Cartwright ពីដំណើរការនីតិវិធីទាំងអស់នៅក្នុងករណី ០០២ ។ សម្រាប់មូលហេតុទាំងអស់ដែលបញ្ជាក់នៅខាងក្រោម ក្រុមមេធាវីការពារក្តីស្នើឱ្យពិចារណាថា៖ (i) បណ្តឹងដិតចិត្តនេះ គឺអាចទទួលយកបាន, (ii) ចៅក្រម Cartwright ត្រូវតែ (ឬយ៉ាងហោចណាស់ គប្បី) លាលែងដោយរង់ចាំដំណោះស្រាយលើបណ្តឹងដិតចិត្តនេះ និង(iii) ការជាប់ពាក់ព័ន្ធរបស់លោកស្រីជាមួយសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ និង/ឬអនុប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាលនៅក្នុងបរិបទនៃកិច្ចប្រជុំក្រៅផ្លូវការតែជាមួយភាគីម្ខាង (“កិច្ចប្រជុំ”) អាចនាំឱ្យអ្នកអង្កេតការមិនលំអៀង និងដែលត្រូវបានជូនដំណឹងយ៉ាងត្រឹមត្រូវ មើលឃើញពីភាពលំអៀងរបស់លោកស្រី ។ ដោយពិចារណាពីសារៈសំខាន់ផ្នែកច្បាប់ដែលបានលើកឡើងនៅទីនេះ និងផលប្រយោជន៍ទូទៅនៅក្នុងដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះ បណ្តឹងដិតចិត្តនេះត្រូវតែបានចំណាត់ថ្នាក់ជាសាធារណៈ¹ ។ ទោះជាក្នុងកាលៈទេសៈណាក៏ដោយក្រុមមេធាវីការពារក្តីចាត់ទុកបណ្តឹងដិតចិត្តនេះជាសាធារណៈ ។

II. អង្គហេតុពាក់ព័ន្ធ

២. ដើម្បីរក្សាឱ្យខ្លី ក្រុមមេធាវីការពារក្តីសូមដាក់បញ្ចូលសេចក្តីសន្និដ្ឋានអង្គហេតុទាំងអស់ដែលមានចែងនៅកថាខណ្ឌទី៣ រហូតដល់កថាខណ្ឌទី១២ នៃសំណើរបស់ អៀង សារី សុំឱ្យមានការស៊ើបអង្កេតការប្រាស្រ័យទាក់ទងតែភាគីម្ខាងរវាងសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ ចៅក្រម Cartwright និងអ្នកផ្សេង (“សំណើរបស់ អៀង សារី”) ។ ដោយសារសំណើនេះមិនទាន់ដាក់ក្នុងសំណុំរឿង សំណើនៃសំណើនេះត្រូវបានដាក់ភ្ជាប់មកជាមួយ² ។ បន្ថែមពីលើនេះ ក្រុមមេ

¹ សូមមើលកថាខណ្ឌទី១ខាងក្រោម ។
² កំណត់សំគាល់៖ សំណើចម្លងនៃសំណើសុំដែលដាក់ក្នុងលក្ខណៈយោគយល់ ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យភាគីនៅថ្ងៃទី១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១ ។

ធារីការពារក្តី សូមដាក់បញ្ចូលទាំងស្រុងនៃសំណើនានារបស់ខ្លួនដែលបានដាក់កាលពីលើកមុន នៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង សុំព័ត៌មានទាក់ទងនឹងកិច្ចប្រជុំទាំងនេះ³ ។ ជាចុងក្រោយ សូមសង្កត់បញ្ជាក់ថាក្នុងអំឡុងពេលដែលកិច្ចប្រជុំតែភាគីម្ខាងបានកើតឡើង អង្គជំនុំជម្រះបានទទួលញាតិមួយដែលដាក់ដោយក្រុមមេធាវីការពារក្តី ស្នើសុំឱ្យមានការស៊ើបអង្កេតអនុភាពនៃការជ្រៀតជ្រែកខាងនយោបាយសំណាក់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានៅក្នុងករណី ០០២⁴ ។ ការិយាល័យរបស់លោក Andrew Cayley ជំទាស់សំណើនោះ⁵ ហើយចៅក្រម Cartwright និងសហសេរីនរបស់គាត់នៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានសម្រេចជាឯកច្ឆ័ន្ទដោយបានបដិសេធលើសំណើនេះ⁶ ។

III. ច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធ
ក. អនាគតិតុលាការ

៣. មាត្រា ១២៨ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជាតម្រូវឱ្យតុលាការមិនលម្អៀង៖ “អំណាចតុលាការធានារក្សាអនាគតិ និងការពារសិទ្ធិ សេរីភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ” ។ ទស្សនទានដ៏សំខាន់នេះមានចែងនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង និងច្បាប់បង្កើត អវតក ដែលចែងថាចៅក្រម “ត្រូវតែជាបុគ្គល

³ សូមមើលឯកសារ E-137 លិខិតពីក្រុមមេធាវីការពារ នួន ជា ជូនចៅក្រម និង ណុន កម្មវត្ថុ៖ សំណើសុំព័ត៌មានទាក់ទងនឹងកិច្ចប្រជុំតែភាគីម្ខាងរវាងចៅក្រម Cartwright, លោក Andrew Cayley និងលោក Knut Rosandaug ” ចុះថ្ងៃទី៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១ ERN 00752773 ។ ឯកសារ E-137/1 “សំណើសុំព័ត៌មានទាក់ទងនឹងកិច្ចប្រជុំតែភាគីម្ខាងក្នុងចំណោមចៅក្រម Cartwright, សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ Andrew Cayley និងអនុប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាល លោក Knut Rosandaug ” ERN 00753050–00753053 ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១ (“សំណើ នួន ជា”) ។

⁴ សូមមើលឯកសារ E-82 “សំណើកិច្ចស៊ើបសួរអនុលោមតាមវិធាន ៣៥” ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១ ERN 00680941–00680955

⁵ សូមមើលឯកសារ E-82/1 “ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងសំណើរបស់ នួន ជា សុំឱ្យមានកិច្ចស៊ើបសួរអនុលោមតាមវិធាន ៣៥” ចុះថ្ងៃទី៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១១ ERN 00686305–00686308 ។

⁶ សូមមើលឯកសារ E-116 ‘សេចក្តីសម្រេចលើញាតិរបស់ នួន ជា ទាក់ទងនឹងភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចស៊ើបសួរ (E51/3, E82, E88, and E92)’ ចុះថ្ងៃទី៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១១ ERN 00729330–00729339 ។ សូមមើលផងដែរឯកសារ E-116/1, “បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ជាបន្ទាន់ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងស្តីពីភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចស៊ើបសួរ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១១ ERN 00746636–00746658 ។

ដែលមានចរិតលក្ខណៈ និងស្មារតីខ្ពស់ មិនលំអៀង និងសុចរិត និងមានគុណសម្បត្តិ”⁷។ ការធានាដូចគ្នានេះ មានចែងនៅក្នុងកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស និងសិទ្ធិនយោបាយ (‘ICCPR’)⁸ អនុសញ្ញាអឺរ៉ុបស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (ECHR)⁹ អនុសញ្ញាអាមេរិកស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស¹⁰ ធម្មនុញ្ញអាហ្វ្រិកស្តីពីមនុស្ស និងសិទ្ធិមនុស្ស¹¹ ព្រមទាំងលក្ខន្តិកៈរបស់តុលាការ ICC¹² តុលាការ ICTR¹³ និងតុលាការ ICTY¹⁴។ ជាការពិតគណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្សនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ បានលើកឡើងថាការធានាចំពោះអនាគត “គឺជាសិទ្ធិដាច់ខាតដែលមិនអាចលើក

⁷ មាត្រា ៣(៣) នៃកិច្ចព្រមព្រៀង អវតក ។ សូមមើលផងដែរមាត្រា ១០ថ្មី នៃច្បាប់បង្កើត អវតក (“ចៅក្រមនៅអង្គជំនុំជម្រះ... មានចរិតលក្ខណៈ និងស្មារតីខ្ពស់ មិនលំអៀង និងសុចរិត [...]) ។

⁸ មាត្រា ១៤(១) (“ជនគ្រប់រូប មានសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈដោយតុលាការមានសមត្ថភាពមាន និង ឥតលំអៀង ដែលបង្កើតឡើងដោយច្បាប់”) ។

⁹ មាត្រា ៦(១) “ជនគ្រប់រូបមានសិទ្ធិ មានសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈក្នុងពេលវេលាសមស្របដោយតុលាការមានសមត្ថភាពមាន និង ឥតលំអៀងដែលបង្កើតឡើងដោយច្បាប់”) ។

¹⁰ មាត្រា ៨(១) “ជនគ្រប់រូបមានសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះ ដោយមានការធានាតាមច្បាប់ និងក្នុងពេលវេលាសមស្របដោយតុលាការមានសមត្ថភាព, ឯករាជ្យ និងឥតលំអៀង ។

¹¹ មាត្រា ៧(១) “...ជនគ្រប់រូបមានសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះលើបុព្វហេតុរបស់ខ្លួន ។ សិទ្ធិនេះរួមបញ្ចូលទាំង [...] (ឃ) សិទ្ធិត្រូវកាត់សេចក្តីក្នុងពេលវេលាសមស្របដោយតុលាការឯករាជ្យ និងឥតលំអៀង ។ សូមមើលឧទាហរណ៍គំរោងសិទ្ធិតទល់ជាមួយប្រទេសនីហ្សេរី, គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្ស និងសិទ្ធិប្រជាជនអាហ្វ្រិក សំណុំរឿង ៨៧/៩៣(១៩៩៥) សេចក្តីសម្រេចនៅកថាខណ្ឌទី១៤ (ដោយមិនគិតដល់ចរិតលក្ខណៈរបស់សមាជិករបស់តុលាការ គ្រាន់តែសមាភាពរបស់វាប៉ុណ្ណោះ បង្កើតឱ្យឃើញនូវភាពអនាគតរួចហើយ ។ ដូច្នេះវាវិលមកមាត្រា ៧.១(ឃ) ។

¹² មាត្រា៦៧(១) (ធាតុផ្សំទូទៅ) (“ក្នុងការកំណត់បទចោទប្រកាន់ណាមួយ ជនជាប់ចោទត្រូវមានសិទ្ធិទទួលបាន [...] ការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ និងដោយឥតលំអៀង [...])

¹³ មាត្រា១៣ (“ចៅក្រមអាសនៈ និងចៅក្រម *ប្រយុទ្ធ* ជាបុគ្គលមានសីលធម៌ខ្ពស់ មិនលំអៀង និងសុចរិតដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិ ដែលជាលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៅក្នុងប្រទេសរៀងខ្លួនសម្រាប់ការតែងតាំងជាតំណែងចៅក្រមខ្ពស់បំផុត) ។

¹⁴ មាត្រា១២(១) (“ចៅក្រមអាសនៈ និងចៅក្រមបំរុងត្រូវជាបុគ្គលមានសីលធម៌ខ្ពស់ មិនលំអៀង និងសុចរិត ដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិតម្រូវនៅក្នុងប្រទេសរៀងខ្លួនសម្រាប់ការតែងតាំងជាតំណែងចៅក្រមខ្ពស់បំផុត។”) ។

ឡើងឡើយ”¹⁵។ ដូចដែលបានសម្រេចដោយតុលាការអឺរ៉ុបសិទ្ធិមនុស្ស: “អ្វីដែលជាការព្រួយ
បារម្ភនោះ គឺទំនុកចិត្តដែលតុលាការទាំងឡាយនៅក្នុងសង្គមប្រជាធិបតេយ្យត្រូវតែជំរុញឱ្យ
សាធារណៈជនមានជឿទុកចិត្ត”¹⁶។ អង្គជំនុំជម្រះនេះបានសម្តែងនូវមនោសញ្ចេតនានេះជា
បន្តបន្ទាប់ “ការធានារក្សាឯករាជ្យភាពតុលាការ គឺមានសារៈសំខាន់ជាទីបំផុត និងជាចំណុច
ស្នូលដល់ទំនុកចិត្តរបស់សាធារណៈនៅក្នុងតុលាការ”¹⁷។

ខ. ការដកខ្លួន និង បណ្តឹងដិតចិត្តចៅក្រម

៤. វិធាន ៣៤ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដោះស្រាយលើ “ការដកខ្លួននិងការប្តឹងដិតចិត្តចំពោះក្រុម” ចែង
ត្រង់ផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធថា៖

ភាគីអាចធ្វើបណ្តឹងដិតចិត្តចំពោះសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬ ចៅក្រមនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ អង្គ
ជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ឬ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ក្នុងករណីណាមួយ [...] ដែលចៅក្រម
រូបនោះមាន ឬ ធ្លាប់មានការពាក់ព័ន្ធ ដែលអាចធ្វើឱ្យប៉ះពាល់យ៉ាងពិតប្រាកដដល់ភាពអនាគត
របស់ចៅក្រមរូបនោះ ឬ អាចបង្កើតឱ្យមានភាពលម្អៀង¹⁸។

¹⁵ រឿងក្តី Gonzalez del Rio តទល់នឹង Peru, លិខិតឆ្លើយឆ្លងលេខ 263/1987, ឯកសារ អ.ស.ប CCPR/C/46/D/263/
1987, ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩២ (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)។

¹⁶ រឿងក្តី Ferrantelli និង Santangelo តទល់នឹង Italy, ECtHR App Nos 48/1995 & 554/640, ‘សាលាក្រុម’, ចុះថ្ងៃទី
៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៦ (‘សាលាក្រុម Ferrantelli’), កថាខណ្ឌ៥៨។

¹⁷ ឯកសារ E-5/3 “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ អៀង សារី សុំដិតចិត្តចៅក្រម និង ណុន និងសំណើដែលពាក់ព័ន្ធនានា
ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ ERN 00640427-00640435 (ពាក្យបណ្តឹងដិតចិត្តចំពោះចៅក្រម និង ណុន) កថាខណ្ឌ
១១ ។ សូមមើលផងដែរនៅកថាខណ្ឌទី៥ នៃបណ្តឹងដិតចិត្តខាងលើ (“សិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយតុលាការមួយ
មិនលម្អៀង និងឯករាជ្យ គឺជាធាតុផ្សំសំខាន់នៃសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌”) ។ កថាខណ្ឌ
ទី១១ (“ដូចដែលបានកត់សំគាល់ គោលបំណងរបស់បទ្បញ្ញត្តិស្តីពីការដកចៅក្រម និងដិតចិត្តចៅក្រម គឺដើម្បីធានាអនាគត
របស់ចៅក្រមនៅក្នុងករណីជាក់លាក់”) ។ កថាខណ្ឌទី១៤ (“ខណៈជាតុលាការគំរូ តុលាការនេះអាចលើកកំពស់ការធានានូវ
ឯករាជ្យភាព និងសុចរិតភាពរបស់តុលាការ”) ។

¹⁸ វិធាន៣៤(២) (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)។

ភាគីដាក់ពាក្យប្តឹងដិតចិត្ត ត្រូវបង្ហាញឱ្យច្បាស់លាស់អំពីមូលហេតុនៃការប្តឹងដិតចិត្ត និងត្រូវមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ផងដែរ¹⁹ និងពាក្យបណ្តឹងត្រូវធ្វើឡើងឱ្យបានឆាប់បំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន នៅពេលណាដែលភាគីបានដឹងអំពីមូលហេតុនោះ²⁰។ ពាក្យប្តឹងដិតចិត្តប្រឆាំងនឹងចៅក្រមរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះ ត្រូវដាក់ជូន “នៅមុនពេលធ្វើសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយលើសំណុំរឿងនោះ”²¹ ។ នៅក្នុងករណីបែបនេះបណ្តឹងត្រូវដាក់ប្តឹងឱ្យបានត្រឹមត្រូវនៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងខ្លួនឯង²²។ បទបញ្ញត្តិនេះស្របទៅនឹងច្បាប់ជាធរមានរបស់កម្ពុជា ពោលគឺក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ²³។

៥. ការដាក់ចេញយ៉ាងច្បាស់លាស់ និងមិនសមហេតុផលពីច្បាប់ជាតិ²⁴ វិធាន៣៤(៥)ចែងថា នៅពេលដាក់បណ្តឹងដិតចិត្តនោះហើយ ចៅក្រមដែលកំពុងមានបញ្ហាអាចបន្តចូលរួមនៅក្នុង

¹⁹ វិធាន៣៤(៣)។

²⁰ ដូចជើងទំព័រខាងលើ។

²¹ វិធាន ៣៤(៤)(គ)។

²² សូមមើល វិធាន៣៤(៥) (“ពាក្យបណ្តឹងដិតចិត្តចំពោះសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ត្រូវដាក់ជូនទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ។ ក្នុងករណីផ្សេងទៀត ពាក្យបណ្តឹងដិតចិត្តត្រូវដាក់ជូនទៅអង្គជំនុំជម្រះណាមួយ ដែលចៅក្រមនោះស្ថិតនៅ ។ [...]។”)

²³ សូមមើលឧទាហរណ៍ មាត្រា ៥៥៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា (“ភាគីដែលចង់ប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រមមានអាសនៈណាមួយ ត្រូវតែជូនពាក្យប្តឹងតាំងពីពេលខ្លួនបានដឹងពីមូលហេតុនៃការប្តឹងដិតចិត្ត បើពុំដូច្នោះទេ មិនអាចទទួលយកបានឡើយ ។ ក្នុងករណីណាក៏ដោយ ពាក្យប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រមនោះមិនអាចធ្វើបានឡើយ នៅពេលបិទពិភាក្សាដេញដោល ។ មាត្រា ៥៥៨ នៃច្បាប់នេះ (“ភាគីដែលចង់ប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រមត្រូវតែចង្អុលបង្ហាញឱ្យបានច្បាស់លាស់អំពីមូលហេតុនៃការប្តឹងដិតចិត្ត ហើយត្រូវមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ បើមិនដូច្នោះទេពាក្យប្តឹងនេះពុំអាចទទួលយកបានឡើយ ។

²⁴ កំណត់សំគាល់៖ មេធាវីការពារក្តីបានជំទាស់ជាបន្តបន្ទាប់ទៅនឹងការដាក់ចេញនីតិវិធីដែលនៅជាធរមានរបស់កម្ពុជា ដោយការយោងមិនសមហេតុផលទៅលើមាត្រា ១២(១)នៃកិច្ចព្រមព្រៀង អវតក ។ សូមមើលឧទាហរណ៍ ឯកសារ E-51/3 “អញ្ញត្រកម្មរួម” ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១១ ERN 00648279-00648310 ។ បើតាមមេធាវីការពារក្តីដឹងមិនមានការផ្តល់យុត្តិកម្មបែបនេះ តាមវិធាន ៣៤ ទេ ។ មេធាវីការពារក្តីមិនទទួលយកការបកស្រាយលើចំណុចនេះ ដោយអង្គជំនុំជម្រះឡើយ ។ សូមមើលឯកសារ E-51/14 “សេចក្តីសម្រេចលើអញ្ញត្រកម្មរបស់ នួន ជា ដែលលើកឡើងពីលក្ខណៈគ្មានធម្មនុញ្ញភាពនៃវិធានផ្ទៃក្នុងរបស់ អវតក” ចុះថ្ងៃទី៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១ ERN 00707531-00707535 ។ តែដោយសារការសេចក្តីជំទាស់នេះមិនអាចប្តឹងឧទ្ធរណ៍ភ្លាមៗបាន នោះមេធាវីការពារក្តីសូមបញ្ជាក់ឡើងវិញពីការជំទាស់របស់ខ្លួន

កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ដោយរង់ចាំសេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្ត។ ប៉ុន្តែចៅក្រមនោះ[...] អាចសម្រេចចិត្តណាដែលដោយស្ម័គ្រចិត្តបាន នៅគ្រប់ពេលវេលាក្នុងដំណើរការនីតិវិធី^{២៥}។ នេះមិនស្របនឹងមាត្រា ៥៥៩ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌដែលចែងថា “ចៅក្រមដែលត្រូវគេប្តឹងដិតចិត្ត ត្រូវដកខ្លួន ចេញពីការស៊ើបអង្កេត ឬការជំនុំជម្រះ”^{២៦}។ ទោះជាក្នុងករណីណាក៏ដោយទាំងវិធានក្នុងនិងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌចែងថា ចៅក្រមដែលត្រូវប្តឹងដែលបានណាដែលបើទោះបីជាដោយស្ម័គ្រចិត្ត ឬដោយចាប់បង្ខំដោយច្បាប់ “ត្រូវតែជំនួស” សម្រាប់គោលបំណងនៃបណ្តឹងដិតចិត្តនេះតែប៉ុណ្ណោះ^{២៧}។

- ៦. នៅពេលអនុវត្តវិធាន ៣៤ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងនៅក្នុង អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានអនុម័តយកការវាយតម្លៃដែលបង្កើតឡើងជាលើកដំបូងដោយអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលនៅ ICTY នៅក្នុងរឿងក្តី Anto Furundžija^{២៨}។ យោងតាមបទដ្ឋាននោះ ចៅក្រមម្នាក់នឹងត្រូវបានគេយល់ឃើញថាមិនមានភាពឯករាជ្យ និងភាពលម្អៀង (ហេតុដូច្នោះ អាចជាកម្មវត្ថុនៃការប្តឹងដិតចិត្ត) បើសិនជាត្រូវគេមើលឃើញថាភាពលម្អៀងជាក់ស្តែងបានកើតឡើង ឬ ‘មានការលេចឡើងនូវភាពលម្អៀងដែលមិនអាចទទួលយកបាន’ (“ការវាយតម្លៃបែបសន្យានុម័ត”)^{២៩}។

²⁵ វិធាន៣៤(៥) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

²⁶ បញ្ជាក់បន្ថែម ។

²⁷ វិធាន៣៤(៦) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ។ (កត់សំគាល់ថាបើសិនចៅក្រមដែលរងការប្តឹងដិតចិត្តណាដែល ចៅក្រមរូបនោះត្រូវតែដាក់ជំនួសនៅក្នុងអង្គជំនុំជម្រះ ដោយចៅក្រមបម្រុងម្នាក់ សម្រាប់គោលបំណងនៃបណ្តឹងដិតចិត្តតែប៉ុណ្ណោះ) ។ មាត្រា ៥៥៩ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា (បង្ហាញថាចៅក្រមដែលរងការប្តឹងដិតចិត្ត ត្រូវតែជំនួសដោយចៅក្រម ម្នាក់ទៀត ដែលត្រូវតែចាត់តាំងដោយប្រធានតុលាការរបស់ខ្លួន ។

²⁸ សូមមើល ‘សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តចំពោះចៅក្រម និង ណុន នៅកថាខណ្ឌទី៦ (លើកមកសំអាងសេចក្តីសម្រេច រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Furundžija, IT-95-17/1-A, ‘សេចក្តីសម្រេច ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០០ (‘សេចក្តីសម្រេច Furundžija’) ព្រមទាំងយុត្តិសាស្ត្រលើកមុនៗរបស់ អវតក និងយុត្តិ សាស្ត្រអន្តរជាតិដទៃទៀត ។

²⁹ សូមមើលឯកសារ E-55/4 សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យប្តឹងដិតចិត្តរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ នួន ជា និង អៀង សារី ប្រឆាំងចៅក្រម និង ណុន, ចៅក្រម Silvia Cartwright, ចៅក្រម យ៉ា សុខន ចៅក្រម Jean-Marc Lavergne, និងចៅក្រម ធ្វូ មរណី ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ERN 00655691–00655700 ។ (អត្ថបទពេញនៃសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង”) នៅកថាខណ្ឌ ១១ (យុត្តិសាស្ត្ររបស់ អវតកក និងតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ

៧. ការវាយតម្លៃជាសត្យានុម័ត ត្រូវបានបំពេញក្នុងករណីដែលកាលៈទេសៈដែលនាំឱ្យអ្នកអង្កេត ការឥតលម្អៀងដែលទទួលបានព័ត៌មានត្រឹមត្រូវ យល់ឃើញយ៉ាងត្រឹមត្រូវពីការលម្អៀង³⁰។ អ្នកអង្កេតការឥតលម្អៀង ត្រូវតែជា“បុគ្គលម្នាក់ដែលទទួលបានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ជាមួយនឹង ការយល់ដឹងគ្រប់កាលៈទេសៈពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ រាប់បញ្ចូលទាំងប្រពៃណីនៃសុចរិតភាព និងភាព មិនលម្អៀង ដែលបង្កើតបានជាផ្នែកមួយនៃសាវតារ និងអង្គហេតុដែលថាភាពមិនលម្អៀងគឺជា ករណីយកិច្ចមួយក្នុងចំណោមករណីកិច្ចផ្សេងៗដែលចៅក្រមគ្រប់រូបត្រូវតែប្រកាន់គ្នា”³¹។ ម៉្យាងវិញទៀត ដូចបានបញ្ជាក់ដោយអង្គជំនុំជម្រះពិសេសនៃតុលាការ ICTY៖ “អង្គជំនុំជម្រះ ត្រូវតែសម្រេចថា តើការយល់ឃើញរបស់អ្នកអង្កេតការដែលមិនលម្អៀងជាមួយនឹងការយល់ដឹង គ្រប់គ្រាន់លើកាលៈទេសៈនានាដើម្បីធ្វើការវិនិច្ឆ័យដោយសមហេតុផល ថា[ចៅក្រមដែលរង នូវការប្តឹងដិតចិត្ត] នឹងមិនអាចធ្វើការវិនិច្ឆ័យដោយអនាគតិលើបញ្ហាទាំងឡាយដែលលេចចេញ ពីរឿងក្តីដែរ ឬទេ”³²។

ត្រូវបានរកឃើញជាញឹកញាប់ថាលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃភាពមិនលម្អៀង ត្រូវបានរំលោភនៅករណីដែលចៅក្រមលម្អៀង ជាក់ស្តែង ។ (លើកមកសំអាងសាលក្រមក្នុងរឿងក្តី Furundžija, កថាខណ្ឌ១៨១-១៨៨) ។ សូមមើលផងដែរឯកសារ E-63/5 សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ និង អៀង សារី សុំប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រម យូរ ឧត្តរា ពីគណៈកម្មាធិការ ពិសេស និងសំណើសុំឱ្យមានសវនាការសួរដេញដោលជាសាធារណៈ ចុះថ្ងៃទី៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១១ ERN 00686820-00686826 (“សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រម យូរ ឧត្តរា”) នៅកថាខណ្ឌទី១១ ។

³⁰ សូមមើលអត្ថបទពេញនៃសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នៅកថាខណ្ឌទី១១ (បានលើកសំអាងសេចក្តី សម្រេចក្នុងរឿងក្តី Furundžija, កថាខណ្ឌ១៨៦) ។ សូមមើលសេចក្តីសម្រេចលើពាក្យប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រម យូរ ឧត្តរា នៅកថាខណ្ឌទី១១ ។

³¹ អត្ថបទពេញនៃសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នៅកថាខណ្ឌទី១១ (បានលើកសំអាងសេចក្តីសម្រេច ក្នុងរឿងក្តី Furundžija, កថាខណ្ឌ១៩០) ។ សូមមើលផងដែរសេចក្តីសម្រេចលើពាក្យប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រម យូរ ឧត្តរា នៅកថាខណ្ឌទី១១ ។

³² រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ជា តទល់នឹង Karadžić, IT-95-05/18-PT, ‘សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តចៅក្រម Picard និង របាយការណ៍ជូនអនុប្រធានតុលាការអន្តរជាតិវិជាន ១៥(ខ)(ii)’ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៩ (‘សេចក្តីសម្រេច ក្នុងរឿងក្តី Karadžić’), កថាខណ្ឌ១៨ (ការទាញហេតុសំអាងខាងក្នុងត្រូវបានលុប)។

- ៨. ភាគីដែលដាក់បណ្តឹងដិតចិត្តមានបន្ទុកបង្ហាញភស្តុតាងឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ដែលអាចអាចជឿថា ចៅក្រមរងការប្តឹងដិតចិត្ត មិនលម្អៀងជាអត្តនាម័ត ឬសត្យានុម័ត (អាចជាករណីនេះ)³³។ ទាំងវិធានផ្ទៃក្នុង ឬក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា មិនមានចែងពីការធ្វើសវនាការដេញដោល ផ្ទាល់មាត់លើពាក្យប្តឹងដិតចិត្ត “តម្លាភាពនៃដំណើរការនីតិវិធី នឹងត្រូវបានធានានាដោយ [...] ចំណាត់ថ្នាក់ការដាក់ឯកសារទាំងអស់ទាក់ទងនឹង [ពាក្យប្តឹងដិតចិត្តទាំងអស់] ជាឯកសារ សាធារណៈ”³⁴ ។
- ៩. ដូចដែលបានលើកឡើងនាពេលថ្មីៗនេះដោយក្រុមមេធាវីការពារក្តី អៀង សារី “នៅកម្រិត អន្តរជាតិ [...] ការខកខានរបស់ចៅក្រមក្នុងការបង្ហាញអង្គហេតុដែលជាតម្រូវការនៃការជាប់ ពាក់ព័ន្ធមួយ ដែលអាចប៉ះពាល់ដល់ភាពមិនលម្អៀងរបស់គាត់ ត្រូវបានយល់ថាជាភស្តុតាង ដល់ការរកឃើញថាមានការកើតឡើងនូវកាលៈទេសៈដែល “អាចនាំឱ្យអ្នកអង្កេតមិនលម្អៀង ដែលត្រូវគេជូនដំណឹងយ៉ាងត្រឹមត្រូវ យល់ពីការលម្អៀងជាសន្យានុម័ត”³⁵ ។

គ. ការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយភាគីតែម្នាក់

១០. ក្រុមសីលធម៌ចៅក្រមហាមឃាត់មិនឱ្យមានការប្រាស្រ័យទាក់ទងភាគីតែម្នាក់រវាងចៅក្រម និងភាគីឡើយ ។ មាត្រា៩ នៃក្រមនេះបានចែងថា៖ “ [...] ផ្អែកតាមគោលការណ៍ចំពោះមុខ ចៅក្រមមិនត្រូវប្រាស្រ័យទាក់ទងរវាងភាគីណាមួយនៅពេលដំណើរការនីតិវិធីដោយអវត្តមាន នៃភាគីម្ខាងទៀតឡើយលើកលែងតែច្បាប់អនុញ្ញាត ឬភាគីម្ខាងទៀតនោះយល់ព្រម” ។ មេធាវីការពារក្តីសូមដាក់បញ្ចូលនូវសេចក្តីសន្និដ្ឋានបន្ថែមទៀត ដែលបានលើកឡើងក្នុងកថា ខណ្ឌទី ១៣ ដល់កថាខណ្ឌទី១៦ នៃសំណើរបស់លោក អៀង សារី ។

³³ សេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី Furundžija, កថាខណ្ឌ១៩៦ ។

³⁴ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តចំពោះចៅក្រម និល ណុន នៅកថាខណ្ឌទី៣ ។ សូមមើលផងដែរអត្ថបទពេញនៃ សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នៅកថាខណ្ឌទី៨ ។

³⁵ សំណើរបស់ អៀង សារី នៅកថាខណ្ឌទី៣ (សំអាងរឿងក្តីវដ្តអាជ្ញា តទល់ជាមួយ Karemera, Case No ICTR-98-44-AR-15bis2, “មូលហេតុសម្រាប់ការសម្រេចលើបណ្តឹងខ្លួនឯងបន្ទាន់បង្ខំទាក់ទងនឹងការបន្តនីតិវិធីជាមួយចៅក្រម បម្រុង និងលើញាតិរបស់ Nzirorera សុំផ្អាកការពិចារណាភស្តុតាងថ្មី” ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤ នៅកថាខណ្ឌ ៦៧

១១. ដូចដែលបានកត់សម្គាល់កាលពីលើកមុន វិធាន ១៩ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ការបង្កើតគណៈកម្មាធិការតុលាការ បានចែងពីយន្តការណ៍សម្រាប់ដោះស្រាយការគាំទ្រផ្នែករដ្ឋបាល និងតុលាការនៅអវតក³⁶។ គណៈកម្មាធិការតុលាការ “ត្រូវមានសមាសភាពចម្រុះដែលរួមមានចៅក្រមជាតិ និងចៅក្រមអន្តរជាតិ និងសហព្រះរាជអាជ្ញាទាំងពីរ និងប្រធាន និងអនុប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាល ក្នុងនាមអ្នកពិគ្រោះយោបល់”³⁷។ បើតាមមេធាវីការពារក្តីដឹង ទាំងវិធានផ្ទៃក្នុង ឬបទបញ្ញត្តិដែលនៅជាធរមានដទៃទៀតនៅ អវតក មិនបានចែងពីការកិច្ចប្រជុំ “ក្នុងលក្ខណៈមិនផ្លូវការ ឬក្នុងលក្ខណៈមិនអចិន្ត្រៃយ៍ រវាងឬក្នុងចំណោមចៅក្រមអន្តរជាតិតែឯង សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិតែឯង និង/ឬអ្នកសំរបសម្រួលរបស់ UNAKRT តែឯងឡើយ”³⁸។

១២. វិធាននីតិវិធីក្នុងតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិដទៃទៀត បង្កើតគណៈកម្មាធិការច្បាប់ពិសេសដែលដូចគ្នានឹងគណៈកម្មាធិការតុលាការដែរ ដើម្បីដោះស្រាយកិច្ចការរដ្ឋបាលផ្សេងៗរបស់តុលាការ។ នៅតុលាការ ICC ICTY និងICTR គណៈកម្មាធិការទាំងនេះព្យាបាលបានគេស្គាល់ថាជាក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួល។ គណៈកម្មាធិការទាំងនេះមានសមាសភាពប្រធានតុលាការព្រះរាជអាជ្ញា និងការិយាល័យរដ្ឋបាលតុលាការ ហើយជួបប្រជុំជាសាធារណៈ ស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលត្រូវបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់លាស់³⁹ ។ ផ្នែកតាមព័ត៌មាន និងតាមការជឿក្របខណ្ឌច្បាប់នៃស្ថាប័នទាំងនេះ មិនបានចែងបន្ថែមពី “អង្គការរដ្ឋបាលក្រៅផ្លូវការមិនអចិន្ត្រៃយ៍ ដូចដែលបានលើកឡើងដោយសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិឡើយ”⁴⁰ ។

³⁶ វិធាន១៩ (២)។

³⁷ វិធាន១៩ (២)។

³⁸ លិខិតពីអ្នកសំរបសម្រួលរបស់ UNAKRT ទៅកាន់សហមេធាវីការពារក្តីលោក អៀង សារី ចុះថ្ងៃទី៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១។

³⁹ សូមមើលបទបញ្ជារបស់តុលាការ ICC, បទបញ្ជា៣ (ក្រុមប្រឹក្សាសំរបសម្រួល), វិធាននៃនីតិវិធី និងភស្តុតាងរបស់តុលាការ ICTY, វិធាន២៣ស្ទួន (ក្រុមប្រឹក្សាសំរបសម្រួល) និងវិធាននីតិវិធី និងភស្តុតាងរបស់តុលាការ ICTR, វិធាន២៣ស្ទួន (ក្រុមប្រឹក្សាសំរបសម្រួល)។

⁴⁰ សូមមើល Julia Wallace, កាសែត ឌី បែមបបូខា ដេលី , មេធាវីការពារក្តីនៅសាលាក្តីខ្មែរក្រហមចោទប្រកាន់ពីកិច្ចពិភាក្សារវាងភាគីតែម្នាក់, ចុះថ្ងៃទី៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១, ទំព័រទី១ (ដកស្រង់សំដីរបស់លោក Cayley៖ ឆ្លើយតបទៅនឹងការលើកឡើងរបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីលោក អៀង សារី និងលោក នួន ជា, កិច្ចពិភាក្សាគ្រប់គ្រងផ្នែករដ្ឋបាលដូចកិច្ច

IV. ទង្វើករណី

ក. ពាក្យប្តឹងដិតចិត្តនេះដាក់ទាន់ពេលវេលា និងអាចទទួលយកបាន

១៣. ដូចដែលបានតម្រូវដោយវិធាន៣៤(៣) ពាក្យប្តឹងដិតចិត្តនេះបាន “បញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់អំពីមូលហេតុនៃការប្តឹងបណ្តឹងដិតចិត្ត និងបានផ្តល់នូវភស្តុតាងគាំទ្រ”។ ពាក្យប្តឹងដិតចិត្តនេះត្រូវបានដាក់យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់⁴¹ ទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង⁴² ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីមេធាវីការពារក្តីបានដឹងពីមូលហេតុដែលពាក់ព័ន្ធ⁴³។ អាស្រ័យហេតុនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងគួរតែទទួលយកពាក្យប្តឹងដិតចិត្តនេះ ។

ខ. ចៅក្រម Cartwright ត្រូវតែ(ឬគួរតែ) លាឈប់ដោយរង់ចាំ

សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យប្តឹងដិតចិត្តនេះសិន

១៤. អនុលោមតាមវិធាន ៥៥៩ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ចៅក្រម Cartwright ត្រូវតែចុះចេញពីតំណែងដោយរង់ចាំសេចក្តីសម្រេចលើពាក្យប្តឹងដិតចិត្តបន្ទាន់នេះ⁴⁴ ។ ប្រសិនបើលោកស្រី Cartwright និងអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៅតែបន្តមិនគោរពនីតិវិធីដែលនៅជាធរមានរបស់ប្រទេសកម្ពុជា នោះយ៉ាងហោចណាស់ចៅក្រម Cartwright គួរតែលាឈប់ពីមុខតំណែងសិនស្របតាមវិធាន ៣៤(៥) ។ ទោះជាក្នុងករណីណាក៏ដោយ ចៅក្រម Cartwright ត្រូវតែបាន

ពិភាក្សាទាំងនេះបានកើតឡើងនៅតុលាការ ICC, ICTY និងICRT។ កិច្ចពិភាក្សាបែបនេះជារឿងធម្មតាទេ។ ប្រសិនបើកិច្ចពិភាក្សាបែបនេះមិនបានកើតឡើង ស្ថាប័នទាំងនោះ រួមទាំង អវតក ផងដែរ នឹងត្រូវធ្វើឱ្យស្ទះដំណើរការ។

⁴¹ វិធាន៣៤(៤)(គ) (បណ្តឹងដិតចិត្តប្រឆាំងចៅក្រមនៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង, [...]...ទាក់ទងនឹងបញ្ហាដែលបានកើតឡើងក្នុង អំឡុងពេលជំនុំជម្រះ ត្រូវដាក់ជូន “មុនពេលធ្វើសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយលើសំណុំរឿងនេះ”។

⁴² សូមមើលវិធាន៣៤ (៥) (បណ្តឹងដិតចិត្តចំពោះសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវដាក់ជូនទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះ។ ក្នុងករណីផ្សេងទៀតពាក្យបណ្តឹងដិតចិត្តត្រូវដាក់ជូនទៅអង្គជំនុំជម្រះណាមួយដែលចៅក្រមនោះស្ថិតនៅ)។

⁴³ វិធាន៣៤(៣)។

⁴⁴ សូមមើលកថាខណ្ឌទី៥, ដូចគ្នា។

ដាក់ជំនួសដោយចៅក្រម Fenz ដោយសារតែគោលបំណងនៃបណ្តឹងដិតចិត្តនេះ⁴⁵ ។

១៥. ចំណុចសំខាន់នៃបណ្តឹងដិតចិត្តនេះគឺសាមញ្ញ។ ការចូលរួមរបស់ចៅក្រម Cartwright ក្នុងកិច្ចប្រជុំរវាងភាគីតែម្នាក់ កិច្ចប្រជុំដែលហួសដែនអំណាច (*ultra vires*) និងកិច្ចប្រជុំមិនផ្លូវការជាមួយលោក Cayley និង/ឬលោក Rosandhaug (ហើយការខកខានរបស់គាត់ក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មានអំពីកិច្ចប្រជុំនេះ) បាននាំឱ្យមានការលេចចេញនូវភាពលម្អៀងដែលមិនអាចទទួលយកបាន ។ គេត្រូវតែបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់តាំងពីមុនដំបូងថាមេធាវីការពារក្តីមិនបានលើកឡើងពីអត្ថិភាពនៃភាពលម្អៀង *ជាអត្ថនោម័ត* របស់ចៅក្រម Cartwright ឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ផ្អែកតាមការវិភាគជាសន្យានុម័ត ឥរិយាបថរបស់លោកស្រី Cartwright នឹងធ្វើឱ្យអ្នកអង្កេតការមិនលម្អៀងដែលទទួលបានព័ត៌មានពេញលេញ យល់ឃើញដោយសមហេតុផលអំពីការខ្វះអនាគតរបស់ចៅក្រមរូបនេះ⁴⁶។ ក្នុងករណីនេះ អ្នកអង្កេតការមិនលម្អៀង គឺជាបុគ្គលដែលទទួលបានព័ត៌មានពេញលេញដែលបានដឹងពី *ក្នុងចំណោមបញ្ហាដទៃទៀត* (i) យន្តការណ៍រដ្ឋបាលដែលមានស្រាប់នៅ អវតក និងនៅក្នុងតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិដទៃទៀត⁴⁷ (ii) ករណីកិច្ចរបស់ចៅក្រមនៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងសំណុំរឿង០០២⁴⁸ និង(iii) វិបត្តិផ្សេងៗនៃភាពសម្ងាត់ ពាក់ព័ន្ធតុលាការនេះចាប់តាំងពីវាបានបង្កើតឡើង⁴⁹។

១៦. លិខិតរបស់លោក Rosandhaug ទៅកាន់ភាគី⁵⁰ និងការអត្ថាធិប្បាយរបស់លោក Cayley ទៅ

⁴⁵ វិធាន៣៤(៦) (ត្រូវកត់សម្គាល់ផងដែរថាប្រសិនបើចៅក្រមដែលកំពុងមានបញ្ហានោះ សម្រេចចិត្តលាបបំបាត់មុខតំណែង, ចៅក្រមនោះ អាចត្រូវជំនួសដោយចៅក្រមបម្រុងនៃអង្គជំនុំជម្រះនោះបានសម្រាប់តែករណីបណ្តឹងដិតចិត្តនោះប៉ុណ្ណោះ)។ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា មាត្រា៥៥៩ (ក្នុងករណីបន្ទាន់ចៅក្រមនោះត្រូវបានជំនួសដោយចៅក្រមម្នាក់ទៀតដែលត្រូវចាត់តាំង ដោយប្រធានតុលាការរបស់ខ្លួន)។

⁴⁶ សាលក្រមក្នុងរឿងក្តី Furundžija', កថាខណ្ឌទី១៨៩។

⁴⁷ សូមមើលកថាខណ្ឌទី១១ ដល់១២, ដូចខាងលើ។

⁴⁸ សូមមើលកថាខណ្ឌទី៣, ដូចខាងលើ។

⁴⁹ សូមមើល ឧទាហរណ៍ ឯកសារ E-116/1 ។ (បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បន្ទាន់ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ទាក់ទងនឹងភាពត្រឹមត្រូវនៃការស៊ើបអង្កេត, ចុះថ្ងៃទី១០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១១, ឯកសារ ERN 00746636-00746658 ។

⁵⁰ សំណើរបស់លោក អៀង សារី, កថាខណ្ឌទី៩។

កាន់កាប់សេតខី ឃែមបូខា ដេលី⁵¹ បានបញ្ជាក់ថាកិច្ចពិភាក្សាទាំងនោះបានកើតឡើងក្នុងពេល
មិនច្បាស់លាស់ ។ ដូចដែលបានកត់សម្គាល់ខាងលើ ការប្រជុំនេះមិនបានចែងក្នុងវិធាន១៩ ឬ
ក្នុងបទបញ្ជារដ្ឋបាលដែលនៅជាធរមាន និងមានស្រាប់នៅ អវតក ឡើយ⁵²។ ខណៈដែលភាគី
ទាំងអស់បានដឹងយ៉ាងច្បាស់អំពីគណៈកម្មាធិការរដ្ឋបាលតុលាការ⁵³ និងសកម្មភាពតាមផ្លូវ
ច្បាប់របស់គណៈកម្មាធិការនេះ (ព្រមទាំងបទបញ្ញត្តិស្រដៀងគ្នាដែលមានស្រាប់នៅតុលាការ
ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិដទៃទៀត) មេធាវីការពារក្តីមិនដែលត្រូវបានគេជូនដំណឹងអំពីបញ្ហានេះទេ
មិនថាឡើយយល់ព្រមចំពោះកិច្ចប្រជុំសម្ងាត់តាំងពីខែមេសា ឆ្នាំ២០១០ មកម្ល៉េះ ដែលចូលរួម
តែ (បុគ្គលិកមិនមែនកម្ពុជា)⁵⁴ប៉ុណ្ណោះ។ មកដល់ពេលនេះពុំមានមន្ត្រី អវតក ធ្វើការពន្យល់
ថាតើហេតុអ្វី នៅពេលណា ដោយរបៀបណា និងអនុលោមតាមអំណាចផ្លូវច្បាប់អ្វីដែល
បុគ្គលខាងលើនេះបានជួបប្រជុំគ្នាបែបនេះ ។ ដូច្នេះការចូលរួមរបស់ចៅក្រម Cartwright
ក្នុងជំនួបទាំងនោះ គឺជាការរំលោភមាត្រា៩ នៃក្រមសីលធម៌ចៅក្រម⁵⁵។

**៣. ការខកខានរបស់ចៅក្រម Cartwright ក្នុងការផ្តល់ការបញ្ជាក់អះអាងដល់មេធាវីការពារ
ក្តីបង្កើតបានជាការលេចឡើងពីភាពលម្អៀងជាសក្យានុម័ត**

១៧. ខណៈដែលលោក Rosandhaug និងលោក Cayley បានលើកឡើងពីដែនកំណត់នៃព័ត៌មាន
ទាក់ទងនឹងជំនួបទាំងនោះ ចៅក្រម Cartwright រក្សានៅភាពស្ងៀមស្ងាត់ ទោះបីជាមាន
សំណើបីផ្សេងពីគ្នាសុំឱ្យលាតត្រដាងអំពីអ្វីដែលបានកើតឡើងក្នុងកិច្ចប្រជុំទាំងនោះ ក៏ដោយ។
ដូចដែលបានកត់សម្គាល់ពីខាងដើម មេធាវីការពារក្តីមានមូលហេតុដែលត្រូវជឿថាមានអ្វី

---

⁵¹ សូមមើលសំណើរបស់លោក អៀង សារី, កថាខណ្ឌទី១០។
⁵² សូមមើលកថាខណ្ឌទី១១ ដូចខាងលើ។
⁵³ សូមមើលវិធាន១៩។
⁵⁴ សម្គាល់: អង្គភាពគាំពារការពារក្តីមិនដែលទទួលបានព័ត៌មានអំពីកិច្ចពិភាក្សានេះទេ។
⁵⁵ សូមមើលកថាខណ្ឌទី១០ដូចខាងលើ, សូមមើលសំណើរបស់ អៀង សារី កថាខណ្ឌ១៦, ២៨។

លើសពីបញ្ហារដ្ឋបាល និងការរៀបចំ ត្រូវបានគេលើកយកមកពិភាក្សា⁵⁶ ជាពិសេស (i)ការ បន្តជ្រៀតជ្រែកពីសំណាក់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានៅ អវតក (ii) ឥទ្ធិពលនៃការជ្រៀតជ្រែកនេះ ទៅលើសំណុំរឿង ០០៣ និង០០៤ (iii) ឥទ្ធិពលនៃការជ្រៀតជ្រែកនេះទៅលើសំណុំរឿង ០០២ និង (iv) សំណើរបស់មេធាវីការពារក្តីសុំឱ្យមានការស៊ើបអង្កេតដោយឯករាជ្យទៅលើ ការជ្រៀតជ្រែកបែបនេះ⁵⁷ ។

១៨. ច្បាប់ណាស់ចៅក្រម Cartwright មានកាតព្វកិច្ចត្រូវបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់ថាទទួលស្គាល់ ឬបដិសេធព័ត៌មាននេះ ។ បើពិនិត្យមើលទៅលើលក្ខណៈមិនសមស្របជាសន្យានុម័តនៃកិច្ច ពិភាក្សានេះ និងតថភាពនយោបាយនៅតុលាការនេះ ការខកខានរបស់លោកស្រី Cartwright អាចនាំឱ្យអ្នកអង្កេតការដែលមិនលម្អៀង ដែលទទួលបានព័ត៌មានពេញលេញយល់ឃើញ ដោយធាតុផ្សំសត្យានុម័តថាលោកស្រី Cartwright មានភាពលម្អៀង⁵⁸ ។ ពិតណាស់អ្នក អង្កេតការមិនលម្អៀងនឹងកត់សម្គាល់ថាចំណុច ៤ ដែលលើកឡើងពីខាងលើ គឺជាប្រធានបទ នៃការត្រួតពិនិត្យយ៉ាងតឹងរឹងដោយអ្នកអង្កេតការមិនលម្អៀងទាំងអស់ និងយ៉ាងហោចណាស់ ដោយចៅក្រមអន្តរជាតិពីរនាក់នៅតុលាការនេះផងដែរ។ ពិតណាស់ ដូចដែលបានលើកឡើង ពីខាងដើម សំណើដែលបានយោងក្នុងចំណុចទី៤ គឺនៅទើត្រឹមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

⁵⁶ សម្គាល់: សូម្បីតែអ្វីដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិបានលើកឡើងទៅកាន់លោក Michiel Pestman, មេធាវីការពារ ក្តី ទទួលបានព័ត៌មាននេះពីប្រភពដែលគួរឱ្យទុកចិត្តបានមួយដែលសុំមិនបញ្ចេញឈ្មោះ។ ព័ត៌មានភាគច្រើនដែលបាន មកពីប្រភពនេះ ត្រូវបានបញ្ជាក់គាំទ្រដោយឯករាជ្យ ហើយព័ត៌មួយចំនួនក៏បានទទួលស្គាល់ដោយលោក Rosandhaug និង លោក Cayley ខ្លួនឯងផ្ទាល់ផងដែរ។

⁵⁷ សូមមើលសំណើរបស់ នួន ជា កថាខណ្ឌទី៧ ។ កត់សម្គាល់: សិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយតុលាការឯករាជ្យ គឺ ជាសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានដូចដែលអ្វីដែលមេធាវីការពារក្តីបានអះអាងជាបន្តបន្ទាប់ ចាប់តាំងពីការចាប់ផ្តើមសំណុំរឿង ០០២ មកម្ល៉េះ ។

⁵⁸ សំណើរបស់លោក អៀង សារី កថាខណ្ឌទី៣៣ (ដកស្រង់រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញាតទល់នឹង Karmera, សំណុំរឿង ICTR-98- 44-AR 15bis.2, មូលហេតុនៃសេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បន្ទាន់បង្ខំទាក់ទងនឹងការបន្តដំណើរការនីតិវិធីដោយ ចៅក្រមជំនួស និងលើក្តីរបស់ Nziorera សុំការអនុញ្ញាតពិចារណាសម្ភារៈថ្មី, ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤ កថា ខណ្ឌទី៦៧)។

នៅពេលតំណាលគ្នាដែលកិច្ចពិភាក្សាទាំងនេះបានកើតឡើង⁵⁹ ។

១៩. មានការលើកឡើងថាមូលហេតុជម្រុញដែលនាំឱ្យមានកិច្ចពិភាក្សារវាងភាគីតែម្ខាងនេះ គឺ ផ្ដើមចេញពីជំនួបនៅទីក្រុងញ៉ូយកជាមួយនឹងលោកស្រី Patricia OBrien អគ្គលេខាធិការរង អង្គការសហប្រជាជាតិទទួលបន្ទុកកិច្ចការច្បាប់ ។ គោលបំណង គឺបង្កើនការប្រាស្រ័យទាក់ ទងរវាងផ្នែកនានារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិនៅ អវតក និងទីស្នាក់ការកណ្តាលរបស់អង្គ ការសហប្រជាជាតិ នេះបើតាមលោក Rosandhaug ប្រាប់មេធាវីការពារក្តី⁶⁰ ។ ខណៈដែល ករណីនេះជាដើមចមនៃបញ្ហានេះ⁶¹ ការជម្រុញរបស់លោកស្រី Patricia OBrien មិនជាប់ ពាក់ព័ន្ធនឹងបណ្តឹងដិតចិត្តបន្ទាន់នេះឡើយ ។ ខណៈដែលកិច្ចពិភាក្សាសម្ងាត់នេះ ប្រហែលជា ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមានគោលបំណងជាក់លាក់បំផុត⁶² ប្រការដែលថាកិច្ចប្រជុំនេះត្រូវ បានធ្វើឡើងដោយរំលោភយ៉ាងច្បាស់ទៅនឹង CJE (ដោយមិនបានសួរយោបល់ មិនថាឡើយ ទទួលការយល់ព្រមពីមេធាវីការពារក្តី) នៅពេលដែលមានការបែងចែករវាងអន្តរជាតិ/កម្ពុជា នៅ អវតក ។

⁵⁹ សូមមើលកថាខណ្ឌទី២, ដូចខាងលើ។

⁶⁰ Julia Wallace កាសែត ឌី ឃែមបូខា ដេលី មន្ត្រីរដ្ឋបាលនៅ អវតក ថ្លែងថាកិច្ចប្រជុំនេះជាកិច្ចប្រជុំមិនអចិន្ត្រៃយ៍, ចុះថ្ងៃទី៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១ ទំព័រទី១៩។

⁶¹ សូមមើលខាងលើ (Martin Nesirsky) អ្នកនាំពាក្យរបស់ការិយាល័យច្បាប់អង្គការសហប្រជាជាតិ បដិសេធមិនព្រមធ្វើ អត្ថាធិប្បាយលើបញ្ហាថាតើហេតុអ្វីបានជាលោកស្រី Patricia O Brien ពិតជាបានផ្តល់អនុសាសន៍បែបនេះ ។

⁶² ដូចគ្នាខាងលើ (ដកស្រង់សំដីរបស់ Clair Duffy, អ្នកប្តឹងមើលតុលាការរបស់អង្គការផ្តួចផ្តើមយុត្តិធម៌សង្គម បើកទូលាយ អ្នកស្រីបានសរសេរតាមសារអេឡិចត្រូនិចមួយថា៖ “ខ្ញុំចាំបាច់ត្រូវតែនិយាយថាខ្ញុំអាណិតភាគីទាំង សងខាងលើបញ្ហានេះ ។ “ខ្ញុំគិតថាវាមានសារៈសំខាន់ និងសមហេតុផលជាទីបំផុតក្នុងការដែលមេដឹកនាំខាងភាគីអន្តរជាតិ ក្នុងតុលាការនេះជួបពិភាក្សាពីបញ្ហានានាទាក់ទងនឹងការរៀបចំជាបន្តបន្ទាប់នៅក្នុងតុលាការនេះ ហើយ ខ្ញុំប្រាកដណាស់ថាកិច្ចពិភាក្សានេះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមានគោលបំណងច្បាស់លាស់ និងប្រកបដោយសុច្ឆរិតភាព”។ ប៉ុន្តែមេធាវីការពារក្តីក៏មានសិទ្ធិស្នើសុំឱ្យមាន តម្លាភាពជាងនេហលើបញ្ហាប្រភេទនេះ ដោយសារតែតុលាការនេះជាទូទៅត្រូវបានគេមើលឃើញថាខ្វះតម្លាភាព ជាពិសេស ពាក់ព័ន្ធតែក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ និង ០០៤)។

VI សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

២០. អាស្រ័យហេតុនេះ មេធាវីការពារក្តីសូមស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង៖

- ក. ទទួលយកបណ្តឹងដិតចិត្តនេះ ។
- ខ. ជម្រុញឱ្យចៅក្រម Cartwright លាឈប់ពីមុខតំណែង អនុលោមមាត្រា ៥៥៩ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ឬយ៉ាងហោចណាស់លាឈប់ពីមុខតំណែងដោយស្ម័គ្រចិត្ត ស្របតាមវិធាន ៣៤(៥) ដោយរង់ចាំសេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តបន្ទាន់នេះ ហើយតែងតាំងចៅក្រម Fenz ដើម្បីជំនួសកន្លែងទំនេរនេះ ។
- គ. បង្គាប់ឱ្យមានការលាលែងជាបន្ទាន់ និងជាអចិន្ត្រៃយ៍នៃចៅក្រម Cartwright ពីចូលរួមក្នុងដំណើរការនីតិវិធីបន្ថែមទៀតប្រឆាំងនិងលោក នួន ជា ក្នុងសំណុំរឿង ០០២ ។

ដោយយោងទៅលើលក្ខណៈនៃបណ្តឹងដិតចិត្តបន្ទាន់នេះ មេធាវីការពារក្តីសូមស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងចាត់ទុកបណ្តឹងនេះជាបញ្ហាបន្ទាន់។

សហមេធាវីការពារក្តីលោក នួន ជា

សុន អុនណា

Michel PESTMAN & Victor KOPPE